

De verdwijning van de kleine Charel

Dit verhaal werd wel duizendmaal verteld door Alphonsine Meyers ^[1] en gaat over de verdwijning van haar oom Charel Meyers ^[2] toen die nog een kleuter was.

Omstreeks 1875 speelde Charel tussen de boerenkarren van de wekelijkse groentemarkt van Oostende. In die tijd werd de boter nog in koolbladeren gewikkeld voor het transport. Charel had een paar van die gebruikte koolbladeren gevonden en likte er met zijn vingers de verse roomboter af. Voldaan legde de kleuter zich wat te rusten in een mand die onder de boerenkar hing en viel in slaap. Onwetend van de aanwezigheid van de verstekeling, vertrokken de boer en zijn vrouw na de verkoop van hun goederen met hun kar te voet richting het verre Oudenburg.

Terwijl de rest van de familie reeds ongeduldig aan tafel zaten te wachten op hun middagmaal, riep zijn moeder ^[3] Charel om te komen eten, maar er kwam echter geen antwoord. Stilaan begon de ongerustheid toe te slaan.

Moeder Faräilde nam boos haar neusdoek en met een ongerust gevoel, trok zij richting Groentemarkt. Enkele vissersvrouwen vroegen haar wat er mis was en al gauw gingen allen op zoek. Na een tijd zoeken brak er paniek uit bij de ganse vissersgemeenschap. Geruchten staken de kop op en men zei dat er al een kinderklompje was gevonden aan de visserskaai. Het ergste werd gevreesd.

De champetter werd verwittigd. Tot laat in de avond was men aan het dreggen in het vissersdok naar het kinderlijkje. Ook enkele sloepen werden bemand om verderop in de haven te zoeken. De onzekerheid veranderde in verdriet en gans de visserswijk was in diepe rouw gedompeld. De volgende dag ging men tevergeefs verder zoeken langs de waterlijn zelfs tot op het strand in Mariakerke.

Enkele dagen later vertelde een reiziger in een plaatselijke herberg op de visserskaai het vreemde verhaal over een vondeling op een boerenhofstee in Oudenburg. Het nieuws verspreide zich vlug en al gauw werd een expeditie op touw gezet door een aanzienlijke groep vissersvrouwen die uren te voet op hun klompen naar het verre, onbekende, Oudenburg trokken. Hoe dichter ze naderden hoe vlugger ze liepen.

Daar aangekomen vond men de kleine Charel op het erf. Grote vreugde onder de Oostendse vrouwen. Na vele tranen van blijdschap vroeg men het kind om uitleg. Maar het enige dat de bengel antwoordde was beu, beu, beu ... wijzend naar de koeien op het erf.

Bron: Arne Pyson, via zijn grootmoeder langs moeders kant, Alphonsine Meyers.

[¹] Alphonsina Bertha MEYERS (1897-1977), kleindochter van Faräilde ALLAERT.

[²] Carolus Ludovicus MEYERS (1870-?), zoontje van Faräilde ALLAERT.

[³] Faräildis Joanna ALLAERT (1845-1883), moeder van Charel. Faräilde had een kleine handelszaak op de hoek van de Langestraat en de Hertstraat in Oostende. Kant Langestraat was er een winkeltje annex herberg (later bekend als café 'Fiacre'), kant Hertstraat met poort was er een kleine visrokerij.

December 2025

Nand Staes - Beyen

[Andere verhalen uit ons familiearchief](#)